

Sygn. akt VIII U 1808/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Iwona Szczygłowska

Protokolant: Katarzyna Busz

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2014 r. w Gdańsku

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 25 października 2013 r. nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i zobowiązuje pozwany organ rentowy do przeliczenia świadczenia wnioskodawcy M. K. przy uwzględnieniu podstawy wymiaru emerytury zarobków z Przedsiębiorstwa (...) w G. za lata 1990-1991 w oparciu o wpisy w przedłożonej legitymacji ubezpieczeniowej,

II. stwierdza, że pozwany organ nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w sprawie.

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 1808/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przeliczył emeryturę ubezpieczonego M. K., przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat, tj. od 1 stycznia 1987 roku do 31 grudnia 1996 roku, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 140,36%.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony M. K. domagał się uwzględnienia do podstawy wymiaru emerytury zarobków z Przedsiębiorstwa (...) w G. za lata 1990 i 1991, w oparciu o wpis w legitymacji ubezpieczeniowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Pozwany wskazał, iż wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej budzą wątpliwości, ponieważ nie są dokonywane chronologicznie. Zarobki za lata 1990, 1991 poprzedzone są zarobkami za rok 1993, co oznacza, że zostały dokonane

po ustaniu zatrudnienia. Osoba, która dokonała wpisu powinna posługiwać się pieczętą firmy „w likwidacji”. Jediną osobą upoważnioną do podpisywania był likwidator spółki. Pisemne oświadczenie M. M. (1) nie stanowi podstawy do przyjęcia podanych wynagrodzeń. Kwota wynagrodzenia wykazana w świadectwie pracy z dnia 31 maja 1991 roku, tj. 1.200.000 zł, nie może stanowić podstawy do obliczenia zarobków za okres od 2 lipca 1990 roku do 31 maja 1991 roku, gdyż w umowie o pracę (wg której obliczono wynagrodzenie za ww. okres) widnieje kwota 700.000 zł oraz zwiększenie – bez podania określonej kwoty. Nie jest zatem możliwe, by w całym okresie zatrudnienia w (...) ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie widniejące na świadectwie pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. K. urodził się w dniu (...).

W okresie od 2 lipca 1990 roku do 31 maja 1991 roku ubezpieczony był zatrudniony w (...)w G., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku informatyka.

Niesporne.

Za okres zatrudnienia od 2 lipca 1990 roku do 31 grudnia 1990 roku ubezpieczony osiągnął wynagrodzenie w kwocie 6.500.000 zł brutto, w tym przeciętny miesięczny zarobek wyniósł kwotę 1.083.300 zł. Za okres od 1 stycznia 1991 roku do 31 maja 1991 roku ubezpieczony uzyskał wynagrodzenie w kwocie 6.000.000 zł brutto, w tym przeciętny miesięczny zarobek wyniósł kwotę 1.200.000 zł.

Powyższe kwoty wynagrodzeń, w oparciu o listy płac, na polecenie przełożonego, w legitymacji ubezpieczeniowej wpisała pracownik przedsiębiorstwa (...).

Dowód: wpis w legitymacji ubezpieczeniowej na karcie 92 – 93 – legitymacja ubezpieczeniowa w kopercie – k. 74 akt ubezpieczeniowych plik II, zeznania świadka M. M. (2) – 00:02:45 – 00:08:35 płyta CD w kopercie – k. 41.

W dniu 8 października 2013 roku ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.wniosek o uwzględnienie do podstawy wymiaru emerytury zarobków z Przedsiębiorstwa (...) w G.za lata 1990 i 1991, w oparciu o wpis w legitymacji ubezpieczeniowej.

Decyzją z dnia 25 października 2013 roku organ rentowy przeliczył emeryturę ubezpieczonego, przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat, tj. od 1 stycznia 1987 roku do 31 grudnia 1996 roku, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 140,36%.

Organ rentowy nie uwzględnił w podstawie wymiaru emerytury wynagrodzenia ubezpieczonego uzyskanego w (...) w G.w okresie zatrudnienia od 2 lipca 1990 roku do 31 maja 1991 roku.

Niesporne.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach ubezpieczeniowych, których wiarygodności oraz autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu. Sąd ocenił zeznania świadka M. M. (2) jako szczerze, logiczne, spójne i dlatego dał im wiarę.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. K. zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia uwzględnienia do podstawy wymiaru świadczenia wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w (...)w G.w okresie zatrudnienia od 2 lipca 1990 roku do 31 maja 1991 roku.

Stosownie do treści przepisu art. 117 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2-9 i ust. 2 pkt 1 lit. b-d, pkt 2 lit. d i pkt 4-17, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, oraz okresy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, mogą być uwzględnione, jeżeli zostały udowodnione dokumentami (zaświadczeniami) lub wpisami w legitymacji ubezpieczeniowej bądź uznane orzeczeniem sądu, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

Zgodnie z treścią przepisu art. 116 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy również zwrócić uwagę na to, że w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych w postępowaniu sądowym, zgodnie z treścią art. 473 k.p.c., nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i przesłuchania stron. W postępowaniu przed sądem, także wówczas, gdy przedmiotem sporu jest podstawa wymiaru świadczeń ubezpieczeniowych, fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, a do sądu należy ocena ich wiarygodności (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 04 marca 1997r., sygn. akt III AUa 105/97, Apel-W-wa, 1997/2/7, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku III AUr 294/93, PS-wkl. 1994/3/6).

Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 września 2013 roku, sygn. akt III AUa 303/13, iż w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 20 rozporządzenia z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49). Dodatkowo zastosować tu należy przepis art. 117 ust. 1 ustawy emerytalnej, statuujący, iż okresy składkowe i nieskładkowe mogą zostać uwzględnione, jeżeli zostały udowodnione dokumentami (zaświadczeniami) lub wpisami do legitymacji ubezpieczeniowej, bądź też uznane orzeczeniem sądu i to na ubezpieczonym ciąży obowiązek wykazania wynagrodzenia z lat zatrudnienia wskazywanych przez niego, jako podstawa do przeliczenia emerytury lub renty. Za podstawę wymiaru składki przyjmuje się kwotę udowodnioną przez ubezpieczonego, która w sytuacji gdy na niektóre składniki wynagrodzenia nie ma wystarczających dowodów, niekoniecznie musi odpowiadać wysokości faktycznie uzyskanego wynagrodzenia. Możliwe jest dokonanie jedynie stosownych obliczeń rachunkowych w oparciu o dowody pozwalające na ustalenie wynagrodzenia w spornym okresie, nie może natomiast ustalać wysokości zarobków na podstawie przypuszczeń, uśrednień, czy też hipotetycznych wyliczeń. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być bowiem uwzględnione tylko wynagrodzenie faktyczne uzyskane przez zainteresowanego w danym okresie. Jego wysokość musi być niewątpliwa i bezwarunkowa, a nie jedynie prawdopodobna. Podkreślić bowiem należy, iż stosunek pracy ma zawsze charakter indywidualny, a określone warunki zatrudnienia mają charakter niepowtarzalny, ponieważ zostały wyznaczone pomiędzy pracodawcą a jego konkretnym pracownikiem. W przypadku takiego składnika wynagrodzenia jakim jest premia, niezbędne jest istnienie dowodów potwierdzających bez wątpliwości zarówno fakt wypłacenia premii, jak i jej wysokość.

Zgodnie z powołanym przepisem art. 116 ust. 5 ustawy emerytalnej, na ubezpieczonym ciąży obowiązek przedłożenia dowodów uzasadniających wysokość należnego świadczenia.

Ubezpieczony udowodnił wysokość wynagrodzenia uzyskanego w okresie zatrudnienia w B.(...)w G.od 2 lipca 1990 roku do 31 maja 1991 roku wpisami w przedłożonej legitymacji ubezpieczeniowej. Sąd zważył, iż na kartach 92 – 93 legitymacji ubezpieczeniowej widnieją wpisy, iż za okres zatrudnienia od 2 lipca 1990 roku do 31 grudnia 1990 roku ubezpieczony osiągnął wynagrodzenie w kwocie 6.500.000 zł brutto, natomiast za okres od 1 stycznia 1991 roku do 31 maja 1991 roku ubezpieczony uzyskał wynagrodzenie w kwocie 6.000.000 zł brutto. Nadto, w legitymacji ubezpieczeniowej wpisane zostały przeciętne miesięczne wynagrodzenia ubezpieczonego w kwocie 1.083.300 zł za

okres od 2 lipca 1990 roku do 31 grudnia 1990 roku oraz w kwocie 1.200.000 zł za okres od 1 stycznia 1991 roku do 31 maja 1991 roku. Jak wynika z wiarygodnych zeznań świadka M. M. (3), to ona, w oparciu o listy płac, na polecenie przełożonego, dokonała wpisów wynagrodzeń w legitymacji ubezpieczeniowej. Sąd zważył, iż w umowie o pracę z dnia 2 lipca 1990 roku podana została stawka płacy zasadniczej 700.000 zł oraz wskazano, iż ubezpieczonemu przysługiwała nagroda za zwiększenie zysków (nie została ona określona kwotowo). W świadectwie pracy z dnia 31 maja 1991 roku widnieje natomiast zapis, iż ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 1.200.000 zł oraz nagrodę od zwiększania zysków (bez wskazania wysokości). Jednakże Sąd za wiarygodne uznał dokonane wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej, bowiem zostały one naniesione w oparciu o listy płac, a ponadto podane zostały przeciętne miesięczne wynagrodzenia ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w B.(...)w G.. Sąd zważył również, iż nagroda od zwiększania zysków nie została wymieniona w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z 29 stycznia 1990 roku w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 7, poz. 41), stanowiącym, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracowników stanowi dochód w gotówce i w naturze z tytułu wykonywania pracy w ramach stosunku pracy, z wyjątkami wymienionymi w pkt 1 – 23.

Zasadnym zatem było ustalenie podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego przy przyjęciu zarobków za okres wykonywania zatrudnienia w B.(...)w G.od 2 lipca 1990 roku do 31 maja 1991 roku w wysokości zarobków wykazanych w legitymacji ubezpieczeniowej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, orzekł jak w pkt I wyroku.

Działając na podstawie przepisu art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w punkcie II wyroku, Sąd stwierdził, że pozwany organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem poczynienie wiążących ustaleń co do wysokości zarobków ubezpieczonego w spornym okresie, mających wpływ na prawo do wnioskowanego świadczenia, nastąpiło na etapie postępowania sądowego.

SSO Iwona Szczygłowska